

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/387/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203384
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716203384.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: 1/ N. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XX, XX XXX G., 2/ S. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX G., 3/ C. I., nar. XX. XX. XXXX, T. XXX/XX, XXX XX G., v zastúpení zákonného zástupcu - otca N. I., nar. XX. XX. XXXX, všetci zastúpení Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanej: Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie sumy 80 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 26. 04. 2016 číslo konania 17C/66/2016 - 55, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že základ uplatneného nároku žalobcami je daný. Rozhodol tak s odôvodnením, že poistné krytie v zmysle § 4 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. zahŕňa škodu na zdraví a náklady pri usmrtení, pričom je potrebné pri výklade tohto pojmu vychádzať z extenzívneho výkladu, ktorý v sebe zahŕňa aj ujmu, keď pod pojem ujma na zdraví patrí akákoľvek ujma aj nemajetková, spôsobená blízkym osobám obetí, usmrtených pri dopravnej nehode. Mal teda za to, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, tak táto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla. Účastníkom tohto poistného vzťahu je žalovaná a z toho vyplýva aj dôvodnosť jej pasívnej legitímácie v danom súdnom konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nesúhlasila s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nemajetková ujma spadá do rozsahu poistenia v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázal na to, že aj v zmysle smerníc Európskeho spoločenstva povinnosť poistného krytia cestujúcich je definovaná právnymi predpismi spoločenstva, pričom však rozsah odškodnenia upravujú vnútroštátne predpisy. Mala za to, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, len v tom prípade, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. O takýto prípad však v danej právnej veci nešlo. V tejto súvislosti poukazovala na to, že náhrada nemajetkovej ujmy je upravená v slovenskom právnom poriadku v iných ustanoveniach, a to v rámci práva na ochranu osobnosti a s tým spojeným právom na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Toto však nie je možné zahrnúť pod náhradu škody podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona 381/2001 Z. z. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. V prípade usmrtenia poškodeného majú rodinní príslušníci poškodeného nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom, a to vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka. Náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah poistenia upravený v § 4 uvedeného zákonného ustanovenia, preto nie je možné takúto náhradu vymáhať vo vzťahu k žalovanej. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 301/2012 zo dňa 31. 03. 2016, kde sa najvyšší súd nestotožnil s tým, že nemajetková ujma by sa mala hradiť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa názoru žalovanej nemajetková ujma sa hradí z dôvodu zásahu do osobnostných práv pozostalých v prípade smrti blízkej osoby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, a teda ide o zásad do ich osobnostných práv v rovine zásahu do súkromného rodinného života. Cez uvedené zákonné ustanovenie je možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že takéto práva nie sú zahrnuté do poisťného vzťahu, ktorý je predmetom zákona č. 381/2001 Z. z. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. je jasne definované, na čo má poistený z poistenia zodpovednosti právo. Má právo teda na to, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Do tohto rozsahu mu nie je možné akýmkoľvek výkladom zahrnúť nemajetkovú ujmu. Za daného právneho stavu potom neprichádza do úvahy ani zodpovednosť na strane žalovanej, pretože v danom konaní nemôže byť pasívne legitimovaným subjektom. Žiadala preto rozhodnúť v zmysle podaného odvolacieho návrhu.

3. Na odvolanie žalovanej sa vyjadrili žalobcovia, ktorí považovali rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, keď mali za to, že pojem škoda použitý v zákone č. 381/2001 Z. z. treba vykladať extenzívne, a teda, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke motorových vozidiel. Za daných okolností je potom daná aj pasívna legitímácia na strane žalovanej. Žiadali preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

4. Na podané vyjadrenie reagovala žalovaná, ktorá poukázala na to, že už vo viacerých súdnych rozhodnutiach Najvyšší súd SR zaujal právny názor, podľa ktorého zmluvné poistenie kryje nároky explicitne uvedené v citovanom ustanovení § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie však akékoľvek iné nároky vzniknuté z iného titulu. Dôvody uvádzané v podanom vyjadrení preto nepovažovala za dôvodné.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a tento v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd poznamenáva, že od 01. 07. 2016 vstúpil do účinnosti Zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok ako nový procesný predpis. Do ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP boli zapracované prechodné ustanovenia, z ktorých vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona. Predkladateľ tiež pamätal i na situácie, kedy by nová právna úprava zhoršila postavenie strany a tieto rieši v prechodnom ustanovení § 470 ods. 2 veta druhá CSP.

8. Z obsahu spisu je nesporné, že konanie v danej veci začalo za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., pričom za účinnosti tohto zákona bolo súdom konané so stranami sporu, ako aj vykonávané dokazovanie vo veci. Súd prvej inštancie taktiež rozhodol za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., pričom podľa tohto

procesného predpisu bolo aj podané odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj vyjadrenie k podanému odvolaniu.

9. Keďže krajský súd pristúpil k prejednaniu veci a rozhodnutiu už za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. - CSP, tak sa musel zaoberať otázkou, či je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania do 30. 06. 2016.

10. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že v čase podaného odvolania platilo ustanovenie § 212 ods. 1 OSP, z ktorého vyplýva, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Vzhľadom na novú právnu úpravu musel aj krajský súd zistiť, že takáto právna úprava je aj v novom procesnom predpise. Porovnaním obidvoch úprav zistil, že takáto úprava je obsiahnutá v ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 CSP. Podľa týchto ustanovení je tiež krajský súd rozsahom podaného odvolania a dôvodmi viazaný. Aj keď teda odvolanie bolo podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., tak krajský súd, postupujúc podľa nového predpisu, mohol preskúmať rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska rozsahu a dôvodov uvedených v podanom odvolaní žalovanej.

11. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom tak, že určil, že základ uplatneného nároku žalobou zo strany žalobcov 1/, 2/ a 3/ je daný.

12. Z dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že tento mal za to, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. v pojme náhrada škody zahŕňa aj ujmu a pod pojem ujma patrí aj ujma na zdraví, a teda akákoľvek ujma, to aj nemajetková spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách.

13. V podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná nesúhlasila s takýmto právnym posúdením, poukazujúc na to, že v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. sa jednoznačne hovorí o tom, čo je kryté v dôsledku poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

14. V zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. V prípade usmrtenia poškodeného majú teda rodinní príslušníci nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom, vychádzajúc z úpravy v ustanoveniach Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.

15. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že je to poškodený, ktorý má právo na náhradu škodu na zdraví a v prípade usmrtenia ide o náhradu nákladov, ktoré majú jeho rodinní príslušníci v spojení s výživou, ktorú im zabezpečoval a náklady spojené s pohrebom. Tento rámec spadá do rozsahu náhrady škody, ktorá je krytá zákonným poistením zodpovednosti za škodu pri prevádzke motorového vozidla. Aj keď by bolo logické, že pod Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla by sa mala zahrnúť aj náhrada nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti z dôvodu zásahu do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva do súkromný a rodinný život, spôsobeným usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov, tak treba poukázať na to, že súčasná právna úprava náhradu nemajetkovej ujmy pod ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. nezahŕňa.

16. Z prijatých smerníc EÚ je možné vyvodiť len to, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak je náhrada na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravená vnútroštátnym právom uplatniteľným v spore vo veci samej.

17. V danej veci tomu tak nie je. Pokiaľ uvedené unijné právo ponecháva úpravu tejto otázky na vnútroštátne právne predpisy a tieto v rámci povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nepokrývajú aj náhradu nemajetkovej ujmy, potom tu nie je vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej, potom nemožno vyvodiť žiadnu zodpovednosť za nemajetkovú ujmu, a potom túto v danom prípade uplatniť v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z.

18. Aj keď smernice pracujú s rôznymi pojmami a slovnými spojeniami ujmy alebo škody, tak len z toho nemožno výkladom vyvodiť, že ak za ujmu považuje majetkovú škodu aj nemajetkovú ujmu, je to možné vzťahovať aj pod trestný rámec daný § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. Vnútroštátne právo totiž v tomto prípade jasne uvádza, na čo má poškodený v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. nárok. Ani rozšíreným výkladom nemožno vyvodiť, že ide o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Z rozsahu poistného krytia daného vnútroštátnou úpravou toto nevyplýva a daný poistný vzťah preto ani nepočítal s náhradou nemajetkovej ujmy. Pokiaľ by tomu tak bolo a poisťovateľ by v tomto prípade preberal na seba zodpovednosť, tak by to malo nesporne zo zákonnej úpravy a zmluvného vzťahu vyplývať, čo by sa v konečnom dôsledku prejavilo aj vo výške poistného.

19. Ak to však zákonná úprava neupravuje, tak potom výklad, ktorým by sa malo dosiahnuť, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, by zasahoval do zákonom už upravených poistných zmluvných vzťahov medzi poisťovateľmi a poistenými v tom, že by ich zaväzovalo aj na také plnenie, ktoré nebolo predmetom poistného krytia. Krajský súd má za to, že takýto zásah už do existujúceho poistného vzťahu nie je prípustný.

20. V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že náhrada nemajetkovej ujmy spadá pod úpravu zásahov do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby, a to aj pôvodom, ktorý je v prevádzke dopravného prostriedku, čo upravuje ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda ustanovenia, na základe ktorých sa poškodení môžu domôcť právnej ochrany a náhrady nemajetkovej ujmy, avšak postupom podľa iných zákonných ustanovení mimo rámca poistného právneho vzťahu upraveného zákonom č. 381/2001 Z. z. Ide totiž o právny vzťah medzi poškodenými a pôvodcom zásahu do ich osobnostného práva, ktorým pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu blízkej osoby. Práve v takomto konaní pri posudzovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú významné okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo, a preto vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane dotknutej osoby v tom, či nejde aj o jej podiel na priebehu činnosti pôvodcu, vyúsťujúcej do neoprávneného zásahu.

21. Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd dospel k záveru, že právny záver súdu prvej inštancie v danej veci, pokiaľ vyvodil, že základ nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy je daný, nebol správny.

22. Keďže nárok bol uplatnený žalobcami aj podľa ustanovenia § 11 a § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, tak v danej veci sa potom súd v ďalšom konaní bude musieť vysporiadať s ohľadom na uplatnený nárok nemajetkovej ujmy či podľa uvedených zákonných ustanovení vo vzťahu k žalovanej v danom prípade je pasívne legitimovaným subjektom vo vzťahu k uplatňovanému nároku, ak náhradu nemajetkovej ujmy nie je možné zahrnúť pod § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z., čo v danej veci nezakladá pasívnu legitimitáciu vo vzťahu k žalovanej.

23. Vzhľadom na uvedené preto krajský súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní krajský súd rozhodne aj o náhrade trov celého konania, pričom je viazaný aj právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 a 3 CSP).

24. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).